

ninger, der kunne neutralisere denne efterspørgselspåvirkning fra statsfinanserne.

De oplysninger, der siden udarbejdelsen af oktober-redegørelsen er fremkommet om bl. a. udviklingen i beskæftigelsen, importen og byggeriet, synes at understøtte antagelsen om, at der i øjeblikket hersker en bedre balance i dansk økonomi, end tilfældet var indtil hen på sommeren 1965, omend det må erkendes, at sæsonmæssige forskydninger i nogen grad kan vanskeliggøre bedømmelsen. Der er dog fremkommet det nye moment i bedømmelsen af konjunkturudviklingen i de kommende måneder, at finansministeren ved forelæggelsen af finanslovsforslaget for 1966-67 udtalte, at den bremsende virkning, der i sommer udgik fra statsfinanserne, nu er svækket, og at den vil aftage yderligere i løbet af det næste halve år.

I finanslovsforslaget regnes der med samlede drifts- og anlægsudgifter i finansåret 1966-67 på godt 15,7 milld. kr. eller ca. 2,1 milld. kr. mere, end udgifterne nu ventes at blive i indeværende finansår. Heroverfor står en nogenlunde tilsvarende stigning i driftsindtægterne, således som disse påregnes at ville stille sig under forudsætning af uændret lønmodtagerfradrag.

Som fremhævet i kapitel III i redegørelsen af oktober i år må der imidlertid af en række grunde tilvejebringes overdækning — ved skatteforhøjelse eller på anden måde — for stigninger i statens udgifter, såfremt man stiller det krav til finanspolitikken,

at der ikke over statsfinanserne må ske en forøgelse af den samlede efterspørgsel.

I øvrigt er der grund til at fremhæve, at selv om det budgetterede overskud på drifts- og anlægsbudgettet bliver af nogenlunde samme størrelse i finansåret 1966-67 som i indeværende finansår, betegner dette en lempelse sammenlignet med den senere del af finansåret 1965-66, allerede fordi overskuddet i indeværende finansår i alt væsentligt vil fremkomme i dettes tre sidste kvartaler.

Ved en vurdering af statsfinansernes virkning i det kommende finansår må det endelig tages i betragtning, at over halvdelen af den budgetterede indtægtsstigning falder på personskatter, og at denne del af indtægtsstigningen først indtræder nogle måneder ind i finansåret, medens en stor del af udgiftsstigningen må påregnes at blive effektiv allerede fra finansårets begyndelse.

På baggrund af det ovenfor anførte om statsfinansernes udvikling i første halvdel af 1966 finder formandskabet anledning til at fremhæve risikoen for, at der fra statsfinanserne kommer til at udgå så stærke ekspansive virkninger, at et fornyet efterspørgselspres vil gøre sig gældende i forårs- og sommermånederne. Skal en sådan udvikling undgås, vil det være nødvendigt at tilrettelægge finanspolitikken således, at man sikrer, at de fornødne neutraliserende foranstaltninger får virkning i takt med stigningen i statsudgifterne.

På formandskabets vegne

Carl Iversen